

EPICA MERCURI

INTERNATIONAAL NIEUWSJOURNAAL VAN EPIS AZULI, No. 8

NAJAAR 7994 CB, 4821 CA, 639 ABC, 451 EC

Kerkelijke troepen ondersteunen vredesoperatie Milantica

TERAZON/JULIANOPOLIS – Een groot contingent van de Sessulische Garde, ondersteund door militia uit verscheidene bondslanden, zijn het noordoosten van Milantica binnen getrokken en hebben daar met steun van Milanticaanse en lantese troepen een staakt-het-vuren tussen de strijdende partijen afgedwongen in de burgeroorlog aldaar.

De hele operatie werd ingeleid door een bezoek van de Milanticaanse staatman Lucius Titanus aan Epis Azuli. Hij bracht met hem mee de vloot van Olivettos Mercator. Deze werd niet toegestaan de wateren rondom de Nimandische Eilanden te betreden en de vloot voer om die reden naar de minst bedreigende locatie, de havenstad Nehallenun aan de westkust van Corva Mylene, op korte afstand van Milantica zelf. Daar konden zij hun ankers veilig neer laten, hun voorraden verversen en eventuele reparaties uitvoeren.

Met enkele kleine schepen voer Titanus onder begeleiding van de Azulische marine naar Zephyra, alwaar hij verder reisde naar Terazon voor een ontmoeting met de landvoogd. Hier spraken zij over vele zaken, maar vooral toch over de situatie in Milantica. De twee strijdende partijen in de burgeroorlog waren sterk aan elkaar gewaagd. De strijd kon daardoor vele jaren voortduren met talloze slachtoffers en verdere verwoesting als gevolg. Er moest ingegrepen worden door een derde partij. Titanus wilde onder zijn leiding een vredesmacht naar Milantica brengen om de twee partijen te dwingen de strijd te staken en onderhandelingen te beginnen over de toekomst van Milantica. Titanus had al steun toegezegd gekregen van lantai om vanuit het westen Milantica binnen te vallen. Met de vloot van Mercator kon hij vrijwel onbedreigd vanuit het noorden de kustlanden beheersen. Alleen het oosten, een volkrijk gebied met veel opstandige elementen, bood de twee partijen nog een uitweg en dat was de reden waarom hij de steun van Epis Azuli nodig had.

Landvoogd Sangxi verklaarde dat Epis Azuli zich niet zonder reden mengde in de zaken van andere landen. De

burgeroorlog had Epis Azuli nog niet geschaad. Titanus hield daarop een warm betoog over het herstel van het Ba-dom in Milantica en het openen van de Milanticaanse markt voor Azulische kooplieden, investeerders en waren. Het protectionisme van de afgelopen decennia had alleen maar tot economische malaise geleid. Met het Ba-dom wilde Titanus Milantica sterker deel uit doen maken van de grote gemeenschap van Ba. De eenzijdige religie die in Milantica was gevormd had het volk niet verenigd en het van het buitenland vervreemd.

Landvoogd Sangxi bestudeerde in de dagen erna zijn mogelijkheden. Een tweede gesprek volgde, waarbij nu de kardinaal van Inozale, Patris Naxos Teleri, en de kardinaal van Eliasar, Dinar Augos Lazeri, aanwezig waren. De laatste is verantwoordelijk voor de Sessulische Garde, de milities van de Kerk die kardinalen, bisschoppen en kerkelijke eigendommen beschermen. Titanus had reeds de zegen van de Baus ontvangen voor zijn missie en de kardinalen stonden welwillend tegenover een herstel van het Ba-dom in Milantica. Intensief overleg leidde tot een compromis waarbij Epis Azuli zich niet direct zou mengen in de burgeroorlog. De Azulische vredesmacht voor Milantica zou onder leiding van de Kerk staan. De Sessulische Garde zou een belangrijk aandeel vormen in de troepenmacht. De Kerk zou de Azulische edelen vragen een bijdrage te leveren om de vredesmacht te ondersteunen. Zo zouden er geen bondstroepen betrokken worden bij de vredesmacht.

Vele edelen gaven gehoor aan het verzoek van de Kerk en zonden regimenten naar de westelijke grens van Nike. Daar vormde bisschop-generaal Cocceo Aemilio, oom van de graaf van Kifre en bisschop van hetzelfde domein, hen om tot een eenheid. De bisschop, die voor zijn toetreding tot de clerus behoorde tot de hoge officieren van de Sessulische Garde, spreekt goed Milanticaans en is de ideale man om de Milanticanen te overtuigen van hun goedgezindheid.

De Sessulische Garde zelf werd volgens de traditie geleid door de hertog van

Turan, Kavun X Rigantun Numenon. De twee zonen van bisschop-generaal Aemilio, Trebellio en Metello, stelde hij aan als verbindingsofficieren bij hun vader, daar zij net als hem lid zijn van de Sessulische Garde.

De bondstroepen aan de grens met Milantica, onder leiding van generaal Karlon Benadonti Eskari, bleef vast op haar positie om eventuele problemen op te vangen, maar zou zich niet op Milanticaans grondgebied begeven.

De operatie was strak gecoördineerd. Met grote snelheid trok het kerkelijke leger het noordoosten van Milantica binnen. Buiten enige schermutselingen was er weinig verzet. De Milanticaanse strijders waren geschokt en geïmponeerd door de gedisciplineerde en omvangrijke Azulische troepenmacht. Zij gaven zich snel over. Bisschop-generaal Cocceo zag geen nut in gevangenen; het draaide hier om snelheid. Hij confisqueerde simpelweg al hun wapens en uitrustingen en beval ze terug te gaan naar hun families.

Op strategische posities plaatste hij garnizoenen om controle te houden en eventuele opstandige elementen snel te kunnen bedwingen.

In alles werkte hij zoveel mogelijk samen met de lokale autoriteiten om de goede bedoelingen van de Azuli duidelijk te maken. Overal waar hij kwam werd voedsel en andere noodvoorzieningen uitgedeeld waar de situatie schrijnend was en de bevolking zich zelf door de burgeroorlog niet meer adequaat kon voorzien.

Na verscheidene dagen bereikte hij Julianopolis, waar Titanus met zijn vloot het verzet al snel had gebroken en bezit van de stad had genomen. Buiten enige gewonden hadden de kerkelijke troepen geen verliezen geleden. Een teken van Ba dat hun missie gezegend was.

De lantezzen rukten vanuit het zuidwesten op en de leiders van de twee partijen, Vespasiano en Marco, zagen geen andere keuze dan tegemoet te komen aan Titanus' eisen voor vredesonderhandelingen. De Yufongse "adviseurs" hadden zich bij de invallen geheel afzijdig gehouden.

Staakt-het-vuren overeenkomst bereikt met Dardania en Laudania

Overleg voor onderhandelingen in Sicherland

NYPOLI - Geschrokken door het felle offensief dat de Nimandische Eilanden weer in de schoot van de landvoogdij bracht, bleef het enige tijd vrij rustig in de oorlog met Laudania en Dardania. De nieuwe impasse bracht ruimte voor overleg waarin een officieel staakt-het-vuren overeen is gekomen.

Dit is dus nog een officiële getekende wapenstilstand, maar de verschillende partijen zullen beiden hun best doen situaties te vermijden waarin schoten kunnen worden gelost. Het belangrijkste is dat hierdoor de internationale wateren weer vrij begaanbaar worden.

Karlon Edovarde Valosas Capeti, de minister van buitenlandse zaken, was

reeds aanwezig te Nypoli in Sicherland om het overleg voor te bereiden. Het vaststellen van de voorwaarden van het overleg en wie allemaal zullen participeren zorgt voor extra vertraging. Landvoogd Sangxi heeft Saieina IX Cantate Merezhi, de prinses van Xenisenna, als officiële onderhandelaar van Epis Azuli naar Sicherland gestuurd. Hierdoor heeft minister Valosas Capeti geen beperkingen in zijn bewegingsvrijheid doordat het mogelijk is dat het overleg langere tijd kan voortduren. Pallon VII Eferith Asseri, de prins van Vespasia en Hesperidon, is tot secondant van de prinses van Xenisenna benoemd, gezien zijn ervaring en omdat

hij in de nabijheid van Sicherland woonachtig is.

De wapenstilstand betekent dat de internationale handel weer onbelemmerd zijn gang kan gaan. Vele schepen van kooplieden die hun schip uitleenden aan de marine hebben intussen hun schepen weer terug gekregen nadat de scheepswerven de eerste series moderne slagschepen afgeleverd hadden.

De status rondom de Nimandische Eilanden blijft onveranderd waakzaam. Epis Azuli herinnert maar al te goed hoe Dardania en Laudania op schandelijke wijze misbruik maakten van een Azulisch initiatief tot onderhandelen.

Landvoogd start bouw stuwmeer in de Daire

HAGONAGON – Ten noorden van de Nounse stad Hagonagon gaf landvoogd Sangxi het startsein voor het begin van een groot project: de bouw van een stuwmeer in de rivier de Daire om de wateroverlast in de delta aan het Vedal Meer te verminderen.

Al eeuwen stond de Daire delta bekend als moerassig en weinig leefbaar. Dit kwam doordat in de zomer het smeltwater eerst aan de bovenloop van de Daire ontdooide terwijl de benedenloop nog deels bevroren was. Gedurende de landvoogdij werd er hevig geïnvesteerd in irrigatie langs de buitenste oevers van de delta en verder langs de gehele loop van de rivier tot aan de noordgrens. Hierdoor werd veel land ineens geschikt voor landbouw, want gewoonlijk valt er bar weinig neerslag in Oost-Kepheramondri. De irrigatie kon de overdadige hoeveelheid smeltwater echter niet kwijt en vooral het middendeel van de delta is nog altijd zompig en weinig geschikt voor landbouw. De enige oplossing is het voorkomen dat teveel water tegelijk de delta bereikt.

Al vele decennia zijn er allerlei plannen geweest voor een stuwmeer, maar de landvoogden durfden niet de grote langdurige investering te maken voor dit omvangrijke project. Landvoogd Sangxi wil de afgelegen gebieden in Epis Azuli

verder stimuleren en voegde de daad bij het woord. Hij verzamelde financiers, zorgde ervoor dat de staat ook bij droog aan het budget en dat de betrokken bondslanden Noun, Ingde, Katile en Tune ook een steentje bijdroegen aan de kosten. Het stuwmeer zal ten noorden van de oostelijke Nounse stad Hagonagon worden gebouwd. Hier is de rivier al minder goed bevaarbaar en liggen er voldoende hoge bergwanden aan beide zijden die vereist zijn voor de vorming van een stuwmeer.

Meer dan honderdduizend Nounse burgers hebben gedwongen moeten verhuizen. Ook in hun kosten is voorzien. Ter compensatie mogen zij als eerste de beste locaties langs het nieuwe stuwmeer uit kiezen. Het stuwmeer zal niet alleen de wateroverlast in het zuiden verminderen, maar ook voor betere irrigatie van de Nounse landen zorgen. Daarnaast zal het meer voor nieuwe visgronden zorgen, een extra bron van voedsel, en ook veel beter bevaarbaar, zodat er sneller van noord naar zuid gereisd kan worden.

Landvoogd Sangxi is zelf voorzitter en aandeelhouder van de Stuwmeer Constructie en Exploitatie Maatschappij (SCEM) en ziet het bouwwerk als een persoonlijk project en mogelijk een nalatenschap van zijn eigen landvoogdij.

Het is dan ook al besloten dat het stuwmeer de naam het Katal Meer zal krijgen, naar zijn familienaam Katon. Verwacht wordt dat het zeker tien jaar zal duren voor het project voltooid is.

Landvoogd Sangxi Katon Hazeldine

Aitun II van Noun herstelt kieshertogdom

MINDOMINDON – Hertog Aitun II van Noun heeft met instemming van de Grote Raad van Noun en wetswijziging doorgevoerd waardoor Noun na zijn dood weer een kieshertogdom wordt.

Noun was tussen 7271 en 7618 ook al een kieshertogdom, wat deels veroorzaakt was door de voortdurende strijd met de Ingdyl die tegen die tijd geen grote bedreiging meer vormden. Een stabiele opvolging binnen het Huis Sagiro deed hertog Ianon II

(7609-7642) met succes een wetswijziging in voeren dat de titel automatisch binnen de familie vererft werd volgens de traditionele Azulische wetten. Het huidige heersende Huis Toutaro was al langer welgezind tegenover een herstel van de oude wet, ook omdat Ingde sinds 7864 ook een kieshertogdom was geworden nadat het heersende Huis geen directe opvolgers bezat en er teveel pretendentes waren.

Als reden voor zijn besluit verklaarde

Aitun II dat hij ontevreden was over de kwaliteiten van zijn kinderen en dat de Grote Raad (bestaande uit de hoofden van de talrijke clans van Noun) hier een oordeel over moest vellen, indien zijn kinderen zouden besluiten zich kandidaat te stellen. Ook biedt dit de mogelijkheid dat wel een Toutaro hem opvolgt maar dit niet zijn oudste kind zal zijn. De oude regel dat een kandidaat minstens 24 jaar oud moet zijn is ook hersteld.

Vorst van Katile kondigt herbouw oude hoofdstad Xallentinun aan

GONISA – Vorst Phelipe Endrike V van Katile heeft aangekondigd dat hij het antieke Xallentinun, hoofdstad van Katile in de periode 7135-7448, in haar oude luister wil herbouwen.

Xallentinun lag op de splitsing tussen de rivieren de Xallanthazuli en de Echante en werd tijdens een van de vele oorlogen met Nine volledig verwoest. In schok zwierven de vorsten daarna tussen verschillende hoofdsteden. Volgens de mythe is de locatie van de stad vervloekt en eerdere pogingen om de oude hoofdstad te herbouwen faalden om allerlei ambigue redenen waardoor men het later niet meer aan durfde.

De ligging van de stad blijft ideaal, aan de

splitsing van twee belangrijke rivieren, relatief centraal in het vorstendom, met vruchtbare landen erom heen. Om de ruïnes van de stad liggen nu verscheidene kleine stadjes die door de vloek nooit aaneen zijn gegroeid.

Daar wil Phelipe Endrike V nu verandering in hebben. Het is meer dan 500 jaar geleden dat de stad werd verwoest en een vloek zal niet sterk genoeg meer zijn om een herbouw te weerstaan. De voornaamste reden voor zijn besluit is dat Gonisa, zetel van het vorstelijke Huis Oraniun Nasave, al eeuwen officieel de hoofdstad van Katile is, maar de stad is een van de kleinere van Katile, groeit weinig, en gelegen in het

zuidoosten ligt het ver van de centra van Epis Azuli. Om die reden resideerde hij vaak in de noordwestelijke stad Kinquli, maar dat was zijn stad niet.

Het nieuwe ontwerp van Xallentinun moet de verscheidene kleine stadjes eromheen met elkaar verbinden. Het ontwerp wordt ruim, met veel groen, brede boulevards en fraaie gebouwen in de klassieke Kepheramondrische stijl. Phelipe Endrike V wil in 7997 de stad al openen en het nieuw te bouwen vorstelijke paleis gaan betrekken, maar dan zullen waarschijnlijk veel van de grotere gebouwen nog niet voltooid zijn.

Hertog van Mistride overleden

INZILUN – De excentrieke hertog van Mistride, Fritrexi VI Annove Vindras, is na een lang ziekbed overleden. Hij werd 65 jaar.

Fritrexi VI regeerde sinds 7976 over het barre bergachtige hertogdom in het zuiden van Kilyvndri. Hij was ongehuwd en heeft zelfs geen bastaarden verwekt daar hij volgens ingewijden nooit een

relatie heeft gehad. Ook aantijgingen van homofilie werden nooit gemaakt. Religieuze ascese werd hem ook niet toegeschreven; hij botste vaak met de Kerk en het kapittel van de Mezunieter Orde dat in zijn hoofdstad is gevestigd. De enige verklaring die men kon bedenken was dat hij van jongs af aan volledig impotent is geweest.

Fritrexi VI wordt opgevolgd door zijn neef, de zoon van zijn jong gestorven broer Karlon, die onder de naam Brinon III (geb. 7958) de hertogelijke troon heeft bestegen. Als graaf van Inzilun (de titel van de erfopvolger van Mistride, red.) fungeerde hij al enkele jaren als regent gedurende het ziekbed van zijn oom.

Valdomir Randolphi Heraste vestigt internationaal media-imperium

ZEPHYRA – De beruchte zakenman Valdomir Randolphi Heraste (53) heeft recentelijk grote belangen genomen in verscheidene kranten in verschillende landen van Thalassa, waaronder de Sweeffse Argus uit Sevostia en enige kleine kranten in Ymir, Laudania en Dardania. Naar verluidt wil hij zelfs een meerderheidsbelang in de Roddulus Actae Laudonae verwerven. In Epis Azuli bezit de mediamagnaat al acht nieuwsbladen, waaronder de Epica Mercuri, het Nikense Nieuwsblad, de Kourant van Katile en de Terazon Tijdingen.

Randolphi Heraste is oorspronkelijk

afkomstig uit de stad Melvalendon in Katile, waar zijn familie de titel van groot-hertog van Melvalendon in haar bezit heeft. Hij wilde echter onafhankelijk van hen zijn en bouwde zijn succes voornamelijk in Zephyra, waar de Epica Mercuri, het meestgelezen nieuwsblad van Epis Azuli, gemaakt wordt. De kranten van Randolphi Heraste kenmerken zich door een lak aan regels en etiquette. Zij schamen zich niet om nationalistisch te zijn, maar politieke en andere schandalen worden breed uitgemeten. Zij willen vooral het gewone volk dienen en niet de spreekbuis van de regering zijn, zoals de Ennaun Azuli uit

Terazon.

Randolphi Heraste heeft verklaard dat de buitenlandse kranten zeker geen verlengstukken van Epis Azuli zullen zijn. Ook in deze kranten zal hetzelfde beleid worden gevoerd: gezond nationalisme dat kritisch is op de eigen machthebbers als dat nodig is. Deze werkwijze heeft hem tot nu toe de meeste lezers en de meeste rijkdom opgeleverd.

Randolphi Heraste mag dan domineren binnen de media, maar ook daarbuiten bezit hij belangen in talloze bedrijven waarmee hij zijn fortuin zeer omvangrijk heeft gemaakt.